

Dias

CARNET DE VIATGE

Quan la Ciència és poesia

pel Dr. Fèlix Martí Ibàñez

I

...I en el revol de la carretera es va desplegar davant nostre el ventall blau del Mediterrani enquadrat en la llunyania entre roques plomisses i masses de boscatge que esponjaven llur verd llom sota el sol de la tarda, com un gat que dormís prop de l'amanyagament de la marina.

Un cel d'un pàl·lid anyil, semblant al de certes àmfores de Baviera sota l'ardent carícia del qual la terra daurada es precipitava devers les platges en suaus terraplens, àvida de rebre la besada blanca de les escumes.

El bramul del cotxe veloç desvetlla ecos insospitats. El vol d'una petita au grisa que resta uns moments gronxant-se dolçament en el blau, una llambregada fugissera del mariner que passa, enduent-se unes gotes d'occeà al fons dels seus ulls clars, polsagueres daurades que resten enrera com un record del nostre pas.

Damunt el pujol, Torrecampderà, la Clínica Mental de Llorret de Mar, es redreça blanca, senzilla i airosa, com una coloma de pedra posada damunt la costa, curiosa de mars i embriaga de sols. Mentre el cotxe s'enfila per la penjada costa, un eixam de pensaments volen en remorosa volada

